

handlingslinje, og den har vi været enige om. Derfor kan jeg ikke komme til andet, end at det her, ikke for fru Lene Espersen og hr. Hans Christian Schmidt, men for fru Charlotte Antonsen mere er et spørgsmål om at dømme andre mennesker for fodfejl, end det er at komme til et seriøst resultat om forbedrede arbejdsvilkår i Folketinget.

Jeg har selv været med til at lave de regler, og jeg lægger utrolig vægt på, at de skal overholdes og vil gøre alt, hvad jeg kan for at gøre det.

Må jeg endelig sige til hr. Hans Christian Schmidt, at jeg helt kan bekræfte hans vurdering af, at vi selvfølgelig, når vi til sin tid skal træffe den endelige beslutning, skal have et så præcist svar, som vi overhovedet kan få. Det er det, det hele går ud på.

Charlotte Antonsen (V):

For tredje gang: Hvad er svaret på det spørgsmål, der er blevet stillet? Vil ministeren bekræfte, at han talte usandt i Folketingssalen den 8. maj? Ja eller nej?

Når ministeren siger, at vi skal have forbedret arbejdsvilkårene fremover i Folketinget, så er jeg helt enig. Det er lige præcis det, vi er interesserede i nu, for vi kan ikke have den her lemfældige omgang med mandater. Vi er nødt til at tage det alvorligt, ellers kommer hele vores EU-medlemskab til at sejle. Så hvad agter ministeren at gøre for at forbedre det her i fremtiden, som ministeren selv lige sagde, han ville? Og hvad er svaret på spørgsmålet? Siger ministeren undskyld?

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg kan jo altså godt forstå, at miljøministeren har mange spørgsmål i dag. Men jeg er nødt til at erindre om, at den diskussion omkring substansen altså blev ført ind af den socialdemokratiske ordfører, som sagde et par ting om, hvad der kunne være grunden til, at fru Charlotte Antonsen stillede det spørgsmål, og om vi nu ikke skulle til at diskutere substans. Ja, så er det jo klart, at vi må tage udgangspunkt i det.

Derfor er det bare meget, meget vigtigt, at vi får det diskuteret igennem, og jeg er nødt til at sige, at som jeg husker debatten, opstod det på baggrund af en argumentation om, at vi var enige, fordi også Europaudvalget havde givet deres mandat til det. Det er jo deraf, hele diskussionen kommer. Og det er altså vigtigt, for det er der ingen der har endnu. Vi sidder jo nu og skal diskutere det forslag, der hedder, om vi vil give samtykke til, at vi skal gå ned og ratificere det. Så er

det da Folketinget, der skal godkende det beslutningsforslag. Det kan Europaudvalget da umuligt have sagt ja til. Og vi har så også fundet ud af nu, at sådan ligger det.

Derfor er det meget relevant, at vi får den diskussion.

Lene Espersen (KF):

Jeg synes også, at jeg godt vil følge op, om man så må sige, på den måde, det har fungeret på, ud fra sådan mere principielle ting. Jeg forstår godt, at miljøministeren er meget optaget af det her spørgsmål. Sagen er jo, at det kan virke som sådan noget paragrafrytteri, men det er jo ikke lige meget, hvornår Europaudvalget bliver spurgt.

I den her sag føler man altså som medlem af Europaudvalget, at vi er blevet taget som gidsler i en forespørgselsdebat, som vi for øvrigt overhovedet ikke deltog i. Og jeg bryder mig ikke om at give det billede til de øvrige medlemmer her i salen, at Europaudvalget har taget stilling til et spørgsmål, som vi rent faktisk ikke har taget stilling til.

Det er altså nogle principper, som man ikke kan fravige, uanset hvilken ministerpost man så besætter. Og derfor vil jeg opfordre miljøministeren til, at man fremover lægger sig virkelig i selen for at sikre, at mandatgivning altså er det, der er det centrale, og at al snak forud for det er sagen fuldstændig irrelevant.

Eva Kjer Hansen (V):

Ministeren er meget optaget af tonen og måden, man siger tingene på. Og af hensyn til det her med venligheden og tonen vil jeg gerne gentage mit spørgsmål om, hvorvidt ministeren vil beklage sin optræden i Folketingets Europaudvalg, da vi diskuterede, om der var givet mandat eller ej. Og så vil jeg bare gentage mit spørgsmål fra tidligere: Mener ministeren, at bare der er en bred tilslutning, betyder det ikke så meget, om der også er givet det mandat eller ej?

Miljø- og energiministerens (Svend Auken):

Altså jeg tror ikke, jeg er sart, men udtryk som slendrian og usandt, og hvad agter jeg at gøre for at osv. osv., for at der ikke er en gentagelse – det eneste ord, der mangler, er ordet skandale om en sag, som Folketinget har behandlet den ene gang efter den anden, hvor vi har været enige, hvor vi har lavet en forligsmæssig aftale i forbindelse med energireformen om det, og så kører man det her mod mig.